

**SINJ d.d. – u stečaju**  
**21230 SINJ, Lumbinov most 29**  
**7. St. 28/01. – 12.11.2001.**

MB 03068897; OIB 23943934509; IBAN: HR2023900011100345201 - HPB

**Stečajna upraviteljica Ankica Čenić**  
**21000 SPLIT, Pupačićeve 1/3**  
tel.: 021/548-169, mob.: 091/1548 169

Broj: 64/2019.

Sinj, 3. srpnja 2019. godine

**Trgovački sud u Splitu**  
**7. 28/01. – 12.11.2001.**  
**Stečajni sudac gosp. Ivan Čulić**  
**Sukoišanska 6**  
**21000 SPLIT**

**PREDMET: Dostava dokumentacije,**

U prilogu se dostavlja Presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 25. P-278/2017-130 od 1.7.2019. kojom je u cijelosti prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja SINJ d.d. u stečaju protiv tuženika Općina Muć.

S poštovanjem,

Stečajna upraviteljica:  
Ankica Čenić, dipl.oecc.



REPUBLIKA HRVATSKA  
TRGOVAČKI SUD U SPLITU  
Sukoišanska 6, Split

25. P-278/2017-130

## U IME REPUBLIKE HRVATSKE

## PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sudu ovog suda Vinka Mitrović, u pravnoj stvari tužitelja SINJ d.d. u stečaju, zastupano po stečajnoj upraviteljici Ankici Čenić, a ova po punomoćnici Mariji Jerončić Mandić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika OPĆINA MUĆ, Donji Muć, OIB: 20072764912, zastupano po punomoćnici Ivani Novak, odvjetnici u Trogiru, zaključenoj 3. svibnja 2019., u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 1. srpnja 2019.

## presudio je

I. Dužan je tuženik u roku od 8 dana isplatiti tužitelju iznos od 493.394,81 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od 313.517,01 kn teče od dana 18.03.2017. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate i utvrđene po HNB za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 5% poena.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana isplati tužitelju na ime troškova parničnog postupka iznos od 70.812,00 kn, dok je zahtjev tužitelja za više zatraženi iznos od 7.812,00 kn odbijen kao neosnovan, sa zateznom kamatom koja teče od dana presuđenja, tj. od 1. srpnja 2019. Do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate i utvrđene po HNB za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 5% poena.

## Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi, podnesenoj na ovo sudu 17.03.2017., naveo da je Rješenje o ovrši komunalne naknade jedinstvenog upravnog odjela Općine Muć, Klasa: UP/I-363-03/04-02/02, Ur.broj: 2180/02-03-04-2 od 17.09.2004., kojim je naloženo tužitelju kao ovršeniku isplatiti tuženiku kao ovrhovoditelju iznos od 236.160,00 kn sa kamatom i troškovima ovršnog postupka i to pljenidbom novčanih sredstava ovršenika sa njegovog žiro računa u korist ovrhovoditelja Općine Muć, na ime obveze plaćanja komunalne naknade za poslovni prostor u razdoblju od prosinca 2001. do kolovoza 2004. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu, a protiv drugostupanjskog rješenja i upravni spor. Presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Usž-386/16-3 od 5.10.2016. poništena je presuda

Upravnog suda u Splitu poslovni broj Usl-2986/2013-10 od 14.10.2015. i drugostupanjsko rješenje UP II363-03/04-02/192, Urbroj: 2181/1-7-09-1, od 14.12.2009. U ponovljenom postupku, rješenjem Splitsko-dalmatinske županije, Upravnog odjela za komunalne poslove i graditeljstvo, Klasa: UP II 363-03/04-02/172, Urbroj: 2181/1-10/03-17-13, od 17.02.2017. poništeno je rješenje Općine Muć, Jedinstvenog upravnog odjela, Klasa: UP/I-363-03/04-02/02, Urbroj: 2180/02-03-04-2 od 17.09.2004. Poništavanjem rješenja Splitsko-dalmatinske županije, Općine Muć, otpala je osnova temeljem koje je tuženik izvršio naplatu iznosa od 236.160,00 kn, koji iznos je naplaćen sa pripadajućim kamata u sveukupnom iznosu od 488.583,25 kn dana 30.09.2004. pa je tuženik dužan vratiti navedeni iznos sukladno članku 111. stavka 3. i članka 1115. Zakona o obveznim odnosima s pripadajućom kamatom.

U odgovoru na tužbu tuženik je sporio visinu tužbeno zahtjeva jer je iz konto kartica razvidno da se radi o višestruko manjem iznosu, od kojeg iznosa valja izuzeti iznose koje je tužitelj dobrovoljno uplatio tuženiku – mimo ovršnog postupka odnosno mimo ovrhe, a ovo se osobito odnosi na kompenzacije i uplate na koje se, uostalom, i sam tužitelj poziva u postupku koji se vodio pred Upravnim sudom Republike Hrvatske pod brojem: Us-3409/2005. Predmetom ovog postupka bi eventualno mogle biti ovrhom naplaćeni iznosi komunalne naknade, ali ne i ukupno plaćena komunalna naknada, budući je rješenjem Upravnog odjela za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Splitsko dalmatinske županije Klasa: UP II 363-03/04-02/172, Ur.broj: 2181/1-10-03-17-13 od 17.02.2017. poništeno rješenje o ovrsi od 17.09.2004., dok osnovanost rješenja o komunalnoj naknadi nije bilo niti je moglo biti predmetom tog postupka. Nadalje, navodi da je tuženik sve do 17.02.2017., kada je rješenjem Upravnog odjela za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Splitsko dalmatinske županije Klasa: UP II 363-03/04-02/172, Ur.broj: 2181/1-10-03-17-13, poništeno njegovo rješenje o ovrsi, bio savjestan odnosno pošten, te se stoga pravilnom primjenom odredbe članka 1115. Zakona o obveznim odnosima, tuženika može obvezati eventualno na plaćanje zateznih kamata od dana podnošenja tužbe odnosno od 17.03.2017. U tom smislu svoje pravno shvaćanje i stav ističe i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Rev-737/2002-2 od 21.09.2005. Na kraju, napominje kako je obveza plaćanja komunalne naknade u ovom slučaju tzv. naravna (prirodna) obveza odnosno kako je tužitelj, premda u ovršnom postupku, platio svoj dug, a ne „nedug“. Dakle, unatoč okolnosti da su iznosi komunalne naknade naplaćeni po rješenju o ovrsi koje je kasnije poništeno iz razloga protivnosti istog odredbi članka 133. Općeg poreznog zakona, ostaje činjenica da obveza plaćanja proizlazi odnosno utvrđena je u ovršnoj ispravi – rješenju o komunalnoj naknadi. Stoga tuženik nije naplatio nešto što mu ne pripada, već je u skladu sa svojim legitimnim očekivanjima naplatio svoj prihod sadržan u ovršnoj ispravi odnosno tužitelj je platio svoju naravnu obvezu (obveza koja postoji, koja je plativa, ali nije prisilno naplativa odnosno utuživa), a koja je situacija regulirana odredbom članka 1114. ZOO-a. Opreza radi ističe i prigovor zastare potraživanja tužitelja s osnove stjecanja bez osnove. Slijedom svega naprijed navedenog, tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja u cijelosti te predlaže isti odbiti kao neosnovan, a tužitelja obvezati na naknadu troškova ovog postupka.

U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva. U odnosu na prigovor tuženika o visini tužbenog zahtjeva ističe da je tužitelj prije utuženja dostavio tuženiku zahtjev za isplatu naplaćenog iznosa po rješenju o ovrsi koje je kasnije ukinuto. U tom zahtjevu tužitelj je u svrhu mirnog rješenja spora zatražio isplatu samo glavnice, dok u ovom tužbenom zahtjevu traži i uglavničeni iznos kamate koji tužitelja pripada od 19.11.2013. kada je tuženik primio zahtjev za isplatu pa do podnošenja tužbe 17.03.2017. te daljnja kamata koja teče na tako uglavničeni iznos sve do isplate. U nastavku postupka

predložio je provesti financijsko vještačenje na okolnost utvrđivanja visine duga. Također je predložio da vještak izračuna iznos kamate koja na naplaćeni iznos teče od 19.11.2013. pa do podnošenja tužbe 17.03.2017., te pridržava pravo postaviti konačni tužbeni zahtjev nakon što vještak financijske struke izradi vještvo.

Tuženik je ostao pri navodima iz odgovora na tužbu.

Sud je u dokazne svrhe pregledao Rješenje o ovrsi komunalne naknade od 17.09.2004. (list 5 spisa), Konto kartica od 17.12.2013. (list 7 spisa), Presuda Upravnog suda Republike Hrvatske broj: Us-3409/2005-6 od 30.09.2009. ((list 8 spisa), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj :Usž-386/16-3 od 5.10.2016. (list 9-10 spisa), Rješenje infrastrukture i zaštitu okoliša, Klasa: UP II 363-03/04-02/172, Ur.broj: 2181/1-10/03-17-13 od 17.02.2017. (list 11 spisa), Kartica kupaca, izvadak broj 225 i broj 25 (list 14-17 spisa), dopis tužitelja tuženiku od 13.11.2013. (list 22-24 spisa), Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Zorana Maleša, mag.oec, s priložima (list 30-86 spisa), nalog za plaćanje od 19.10.2004. sa dopisom stečajne upraviteljice tuženiku od 11.10.2004. (list 105-106 spisa).

Tužbeni zahtjev tužitelja postavljen u podnesku od 7.09.2018. je osnovan.

Premet ovog spora je potraživanje tužitelja iznosa od 493.394,81 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od 313.517,01 kn teče od 18.03.2017. do isplate, koji iznos je tuženik naplatio od tužitelja temeljem osnove koja je kasnije otpala.

Odredbom članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08 i 125/11, dalje - ZOO) propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

Stavkom 3. istog članka propisano je da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom a osnovu koja se je ostvarila ili koja je kasnije otpala.

Među strankama nije sporno da je Rješenjem o ovrsi komunalne naknade jedinstvenog upravnog odjela Općine Muć, Klasa: UP/I-363-03/04-02/02, Ur.broj: 2180/02-03-04-2 od 17.09.2004. naloženo tužitelju kao ovršeniku isplatiti tuženiku kao ovrhovoditelju iznos od 236.160,00 kn sa kamatom i troškovima ovršnog postupka i to pljenidbom novčanih sredstava ovršenika sa njegovog žiro računa u korist ovrhovoditelja Općine Muć, koji iznos se odnosio na naknadu za poslovni prostor u razdoblju od prosinca 2001. do kolovoza 2004., koje rješenje je u ponovljenom postupku poništeno rješenjem Upravnog odjela za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša rješenjem Klasa: UP II 363-03/04-02/172, Ur.broj: 2181/1-10/03-17-13 Splitsko dalmatinske županije, od 17.02.2017.

S obzirom da je među strankama sporna visina tužbenog zahtjeva, po prijedlogu tužitelja na tu okolnost provedeno je knjigovodstveno financijsko vještačenje. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Zorana Maleša, mag.oec., proizlazi da je iznos duga, odnosno ukupno ovršeni naplaćeni iznos od strane tuženika iznosio



313.517,01 kn, a iznos kamata na naplaćeni iznos, koja teče od 19.11.2013. pa do podnošenja tužbe 17.03.2017., iznosila je 116.173,09 kn, sveukupno iznos od 493.394,81 kn.

Tužitelj nije imao primjedbe na nalaz i mišljenje sudskog vještaka te je podneskom od 7.09.2018. uredio tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka.

Tuženik je predložio saslušati vještaka na okolnost očitovanja o tome kako je utvrdio da se iznos od 31.391,06 kn uplaćen dana 19.10.2004. (izvadak broj 73/1) i iznos od 2.112,51 kn uplaćen dana 26.10.2004. (izvadak br. 76/1) odnosi na predmetnu ovrhu budući tako ne proizlazi iz konto kartice koju je priložio sam tužitelj uz tužbu, te da vještvo sačiniti sukladno tome odnosno da isto umanjuje za ove iznose.

Vještak Zoran Maleš u svom usmenom iznijetom nalazu i mišljenju istakao je od njega zatraženo izračunavanje ukupno naplaćenog iznosa bez obzira da li je taj naplaćeni iznos uslijedio putem ovršnog rješenja ili putem uplate od samog tužitelja. Ukupno naplaćeni iznos od strane tuženika iznosi 313.517,01 kn. Ako se iz ukupnog iznosa oduzme iznos koji je dobrovoljno plaćen od strane tužitelja u iznosu od 31.391,06 kn, dobit će se iznos od 282.125,95 kn. Ako se na temelju ovih iznosa izračuna iznos kamatnog duga na 282.125,95 kn, dobiva se iznos od 116.097,41 kn, dakle 75,68 kn manje od iznosa navedenog u vještvu jer se radi o samo sedam dana ukamačivanja po kamatnoj stopi od 12,40% koja je u to vrijeme bila stopa zakonske zatezne kamate. U odnosu na iznos od 2.112,51 kn vještak je izjavio da se isti odnosi na ovršni iznos a što je vidljivo iz izvoda platnog prometa broj 76/1 u kojem je navedeno da se po rješenju o ovrsi 363/04/02A skida iznos od 2.112,51 kn.

U odnosu na plaćeni iznos od 31.391,06 kn tužitelj je u dopisu od 13.02.2019. (list 103-104 spisa) naveo da stranke nisu imale nikakvih međusobnih potraživanja niti je tužitelj ikada na račun tuženika uplatio bilo koji novčani iznos iz nekog drugog osnova osim predmetne uplate na ime komunalne naknade. S obzirom da tuženik nije udovoljio traženju stečajne upraviteljice tužitelja da povuče rješenje o ovrsi komunalne naknade ista je, da bi odblokirala račun tužitelja, izvršila uplatu iznosa od 31.391,08 kn s osnova komunalne naknade koja je obuhvaćena rješenjem o ovrsi komunalne naknade tuženika od 17.09.2004. Uz predmetni dopis priložena je navedena zamolba stečajne upraviteljice Ankice Čenić od 11.10.2004. (list 106 spisa) te nalog za plaćanje iznosa od 31.391,08 kn dana 19.10.2004. (list 105 spisa). Tuženik navedene tvrdnje i priložene dokaze tužitelja ničim nije osporio.

Prigovor zastare predmetnog potraživanja je neosnovan budući je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 5.10.2016. poništena presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-2986/2013-10 od 14.10.2015. i rješenje Splitsko-dalmatinske županije, Upravnog odjela za komunalne poslove i graditeljstvo, klasa: UP/II-363-03/04-02/192, Ur. broj: 2181/1-7-09-1 od 14.12.2009. te je u ponovljenom postupku Splitsko dalmatinska županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša rješenjem od 17.02.2017. poništilo rješenje tuženika od 17.09.2004. a tužba je podnijeta 17.03.2017. iz čega proizlazi da je tužitelj podnio tužbu odmah nakon što je otpala pravna osnova temeljem koje je tuženik naplatio predmetno potraživanje od tužitelja, koje tužitelj u ovom postupku potražuje natrag. Slijedom navedenog predmetna tražbina nije zastarjela jer od dana kada je tužitelj mogao potraživati plaćeno po osnovi koja je kasnije otpala nije protekao zastarni rok propisan odredbom članka 225. ZOO-a.

Tužitelj osnovano potražuje na utuženu glavnici i zakonske zatezne kamate od 19.11.2013. tj. od dana kada je tuženik zaprimio zahtjev tužitelja za vraćanjem iznosa

naplaćenog temeljem pravne osnove koja je kasnije otpala, a koji priliježe na listu 22-24 spisa, u iznosu od 116.173,09 kn prema izračunu vještaka, sukladno odredbi članka 115. ZOO-a koja propisuje da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

Budući iz provedenog dokaznog postupka, temeljem dokumentacije koja priliježe spisu i nalaza i mišljenja vještaka, proizlazi da je tuženik temeljem ovršnog rješenja koje je poslije poništeno, od tužitelja naplatio iznos od 313.517,01 kn, da kamata na naplaćeni iznos, koja teče od 19.11.2013. pa do podnošenja tužbe 17.03.2017., iznosi 116.173,09 kn, što ukupno iznosi 493.394,81 kn, koji iznos tužitelj potražuje u ovom postupku, sud je prihvatio u cijelosti osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, sve kako je odlučeno pod točkom I izreke presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. i 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 148/11, 25/13 i 89/14.) imajući u vidu vrijednost predmeta spora u iznosu od 493.394,81 kn, koji tužitelj osnovano potražuje. Tužitelju je priznat zatraženi trošak za sastav tužbe po 500 bodova, zastupanja na ročištu od 22.11.2017. po 250 bodova, za zastupanje na ročištima od 17.01.2018., 26.09.2018. i 9.11.2018., za svako po 500 bodova, za zastupanje na ročištu od 19.12.2018. po 125 bodova, za zastupanje na ročištu od 5.02.2019. po 500 bodova, za zastupanje na ročištu od 2.04.2019. po 250 bodova, za zastupanje na ročištu od 3.05.2019. po 500 bodova, za sastav podneska od 7.09.2018. po 500 bodova, za sastav podneska od 13.02.2019. po 500 bodova, ukupno 4.625 bodova, što iznosi 46.250,00 kn, trošak PDV-a u iznosu od 11.562,00 kn, sudska pristojba tužbe u iznosu od 5.000,00 kn, sudska pristojba na presudu u iznosu od 5.000,00 kn temeljem Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 26/03, 125/11 i 112/12), trošak vještačenja u iznosu od 3.000,00 kn, sveukupno iznos od sveukupno iznos od 70.812,00 kn.

Sud je odbio zahtjev tužitelja za više zatraženi trošak postupka u ukupnom iznosu od 7.812,00 kn, koji iznos se odnosi na više zatraženi iznos 3.750,00 kn za zastupanje na ročištu od 19.12.2018. budući je isto zbog nedolaska vještaka odgođeno, za više zatraženi iznos od 2.500,00 kn za zastupanje na ročištu od 2.04.2019. jer je isto odgođeno radi traženja tužitelja roka za očitovanje na podnesak tuženika, te trošak PDV-a na navedene iznose od 1.562,00 kn.

Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II izreke presude.

U Splitu, 1. srpnja 2019.

SUDAC

Vinka Mitrović  
Za toč. opravka:

# **PRAVNA POUKA:**

Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave presude (rješenja). Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske u tri primjerka.